



OKRESNÁ PROKURATÚRA SPIŠSKÁ NOVÁ VES
Elektrárenská 1, 052 01 Spišská Nová Ves 1

Číslo: 3 Pv 216/17/8810-34
EEČ: 2-68-908-2017

Spišská Nová Ves 24.08.2017

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. XXXXX

Trestný čin: prečin: nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno a, písmeno b Trestného zákona

Rozhodol: prokurátor Okresnej prokuratúry Spišská Nová Ves

Podľa § 214 odsek 1 Trestného poriadku **postupujem** vec trestného stíhania obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX

miesto narodenia: XXXXX

rodné priezvisko: XXXXX

trvalé bydlisko: XXXXX XXXXX, XXXXX XXXXX, Slovensko

väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- prečin: nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno a, písmeno b Trestného zákona

štádium: dokonaný trestný čin

forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

dňa 28. apríla 2017 v čase okolo 02.00 h v rodinnom dome č. XXXXX v meste XXXXX, okres XXXXX, pod vplyvom alkoholu a po predchádzajúcej slovnej hádke so svojou družkou XXXXX, jej najprv vulgárne nadával, následne pristúpil do kuchyne, odkiaľ zo zásuvky vybral bližšie neznámy predmet a pokračoval s ním držiac ho v rukách až k svojej družke, ktorá sa v tom čase ležala na posteli v obývačke domu, ktorá v domnení, že má v rukách nôž zo strachu vyšla pred dom, kde sa pred ním skrývala

Okresnému úradu Poprad, odboru všeobecnej vnútornej správy

pretože výsledky vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom.

Odôvodnenie:

Uznesením povereného príslušníka Okresného riaditeľstva PZ v Poprade, Obvodného oddelenia PZ v Spišskom Podhradí /v ďalšom texte len „policajt“, ČVS: ORP-530/SH-PP-2017 zo dňa 28.04.2017 bolo podľa § 206 ods. 1 Tr. por. vznesené obvinenie XXXXX pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/, b/ Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zákona a § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zákona na skutkom základe, že dňa 28. apríla 2017 v mieste trvalého bydliska v XXXXX, v čase okolo 02.00 h, po predchádzajúcej hádke s družkou XXXXX, pod vplyvom alkoholu sa jej vyhrážal takým spôsobom, že počas jej spánku v obývačke na ňu zo spálne kričal vulgárne slová a vyhrážky zabitia, čo ju zobudilo, následne videla ako prišiel do kuchyne osvetlenej svetlom zo sviečok a zo zásuvky vybral veľký kuchynský nôž, s ktorým držiak ho v pravej ruke smeroval k XXXXX s vulgárnymi slovami a vyhrážkou zabitia, po čom sa menovaná zľakla a z dôvodu obavy o svoj život a zdravie ušla von pred dom.

Preskúmaním vyšetrovacieho spisu po jeho predložení s návrhom na postúpenie veci som zistil, že pri vyššie naznačenom skutku, ktorého sa mal dopustiť obvinený XXXXX, predovšetkým však po zohľadnení všetkých skutkových okolností prípadu, som dospel k opodstatnenosti postúpenia veci Okresnému úradu Poprad, odboru všeobecnej vnútornej správy, na prejednanie priestupku, pretože výsledky vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom.

Podľa § 2 ods. 1 Tr. poriadku nikto nemôže byť stíhaný ako obvinený inak než zo zákonných dôvodov a spôsobom, ktorý ustanovuje tento zákon.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. poriadku orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. poriadku orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Z vyšetrovacieho spisu je zrejmé, že poškodená zotrvala na svojich tvrdeniach uvedených v trestnom oznámení i následne po vznesenom obvinení XXXXX v rozsahu skutku popísaného v uznesení o vznesení obvinenia XXXXX. Do uvedeného momentu nespochybnená výpoveď poškodenej sa stala podkladom k predloženiu návrhu prokurátora na vzatie obvineného do väzby, ktorému sudca pre prípravne konanie vyhovel z dôvodu existencie dôvodov väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku.

Obvinený primárne popieral spáchanie skutku a domáhal sa preukázania iného dôkazu, okrem výpovede poškodenej, ktorý by preukázal spáchanie stíhaného

skutku jeho osobou.

Počas vyšetrovania poškodená zaslala orgánom činným v trestnom konaní osobitný list, ktorý následne vysvetlila vo svojej výpovedi (druhej v poradí v štádiu po vznesení obvinenia), kde poprela spáchanie skutku obvineným, pričom seba opísala ako psychicky labilnú osobu, ktorá má v kritických životných situáciách problém rozoznať skutočnú mieru ohrozenia života a zdravia. Uviedla, že v kritickom čase dej nedostatočne opísala a uviedla, že v šere pri sviečkovom svetle nemohla rozoznať, či jej druh zobral do ruky nôž alebo varechu z kuchynskej linky. V uvedený deň jej mal druh len vyčítať, že nie je navarené, avšak nekričal. Trvala na tom, aby obvineného druhu pustili z basy domov, pretože má byť nevinný.

V trestnom konaní nebol zistený a ani predpokovaný iný dôkaz mimo výpovede poškodenej, ktorý by zobjektivoval skutkový stav veci a potvrdil, resp. vyvrátil konanie obvineného voči poškodenej.

Vzhľadom na rozdielnosť vo výpovediach poškodenej učených v štádiu po vznesenom obvinení bol do konania pribratý znalec z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia dospelých, ktorý sa v rámci záverov okrem posúdenia psychologickéj štruktúry osobnosti poškodenej tiež zaoberal tendenciami ku skresľovaniu prežitých udalostí, k vymýšľaniu, pričom skúmal aj do akej miery mohli byť zmeny v odlišných výpovediach poškodenej ovplyvnené inými osobami, prípadne aká bola primárna motivácia poškodenej k podaniu trestného oznámenia a k zmene jej výpovede v prospech obvineného.

Zo záverov znaleckého posudku vzišlo, že oznámenie poškodenej bolo primárne motivované jej vlastnou snahou riešiť konfliktné súžitie s druhom - obvineným, determinované predovšetkým vysoko pravdepodobne skôr alkoholizmom u obvineného a s tým súvisiacimi poruchami správania sa u obvineného. Znalec mal za to, že pri podaní prvotného oznámenia absentuje u poškodenej motív ochrany svojej osoby. Ďalej uviedla, že správanie poškodenej vo všeobecnosti je ovplyvňované danými kontextovými okolnosťami a jej aktuálnym afektívnym stavom, čo sa nesporne zosilňovalo v konfliktných situáciách s druhom, ktoré riešila neefektívne a neadekvátne, keďže konala pre ňu charakteristicky iba v snahe znižovania vtedy prežívanej vlastnej úzkosti, a to infantilne, hystericky, teatrálné, skratovo až včítane menej brzdnéj agresivity, k čomu poškodenú predisponuje predovšetkým jej mentálna a osobnostná výbava.

Predmetom trestného stíhania nie je pomenovanie trestného činu s jeho zákonným označením, ale konkrétny skutok páchatel'a významný z hľadiska trestného práva hmotného, t.j. taký skutok, ktorý vykazuje znaky skutkovej podstaty konkrétneho trestného činu.

V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že samotné vznesenie obvinenia nemá povahu konečného rozhodnutia vo veci, pričom otázka dôvodnosti vzneseného obvinenia konkrétnym osobám je predmetom celého konania.

Podľa ust. § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/, b/ Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zákona a § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zákona sa prečinu nebezpečného vyhrážania dopustí ten, kto sa inému vyhráža smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo

inou ťažkou ujmu takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu a čin spácha závažnejším spôsobom konania - so zbraňou a na chránenej osobe – blízkej osobe.

Pri úvahách o trestnosti skutku, pre ktorý sa trestné konanie vedie, nemožno neuviesť to, že na vyvodenie trestno-právnej zodpovednosti za citovaný trestný čin je potrebné úmyselné zavinenie páchatel'a, ktorý sa inému vyhráža smrťou, ťažkou ujmu na zdraví alebo inou ťažkou ujmu takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu. Pod dôvodnou obavou je možné rozumieť vyšší stupeň tiesnivého pocitu zo zla, ktorým je vyhrázané.

O charaktere „obavy“ z vyhrážok, či strachu poškodenej z obvineného vypovedá okrem výpovede, ktorou popiera spáchanie skutku obvineným, do istej miery aj skôr učená výpoveď poškodenej z 28.04.2017, teda prvotná výpoveď poškodenej, kedy sama uviedla, že po skutku vošla do domu, kde zaspala na gauči, pričom zobudila sa potom, keď šiel obvinený nad ránom na záchod, kedy jej stihol ešte vulgárne vynadať, kedy mu tiež povedala nech je ticho a nech ide spať, po čom si ráno urobila kávu a dohovárala ešte druhovi, prečo sa k nej takto správa, kedy sa mal na ňu zahnať rukou, avšak ju neudrel a po čase zobral bundu a odišiel preč. V danom prípade nemožno vylúčiť nielen istú stratu bezprostrednosti reakcie poškodenej na vyhrážku z tohto obdobia, ale i vnímanie tejto udalosti ako „nebezpečnej“.

Vyhrážka ako vyjadrenie páchatel'a, že spôsobí poškodenému ujmu smrťou, ťažkou ujmu na zdraví alebo inou ťažkou ujmu musí pri trestnom čine nebezpečného vyhrážania podľa § 360 Tr. zákona za danej situácie objektívne vzbudiť obavu, že vyhrážka môže byť naplnená. Súčasne z vyhrážky musí byť zrejmé, že páchatel' sa vyhráža takými následkami alebo skutkami, z ktorých by následok smrti, ťažkej ujmy na zdraví, prípadne inej ťažkej ujmy mohol vyplývať. Nepôjde o vyhrážku spôsobilú vzbudiť dôvodnú obavu o život a zdravie, ak je vyhrážka povedaná takým spôsobom, že je nepravdepodobné, že ju vyhrážajúca osoba aj naplní (použitie silné slová bez ďalšej reakcie páchatel'a a pod.).

Podľa ustálenej súdnej praxe je pri posudzovaní vyhrážky hrozbou smrti, ťažkej ujmy na zdraví alebo inej ťažkej ujmy na zdraví podstatné, aké vyhrážky páchatel' použil, ako sa pritom celkovo správal, či nechytal do rúk predmety a nenaznačoval tak svojím konaním úmysel uskutočniť svoje hrozby alebo či nešlo len o hrozby, ktoré neboli myslené vážne.

V danom prípade nebolo v štádiu po vznesení obvinenia dokázané, aby obvinený konal v úmysle svoje vyhrážky naplniť. Svedčí o tom reakcia poškodenej, ktorá z domu vybehla po tom, čo sa pohádala s druhom a neskôr vzhliadla ako sa k nej približuje (nevedno s akým predmetom), bez toho, aby ju preukázateľne nejako chcel dosiahnuť. Samozrejme i ďalšie počínanie poškodenej spočívajúce v tom, že sa vrátila do vnútra domu, kde pri ďalšom kontakte s obvineným k ničomu nedochádzalo, čomu nasvedčoval aj ďalší priebeh vzájomného rozhovoru, automaticky nemôže predznamenať, že tento strach, hoci vyvolaný samotným obvineným, je podstatným faktorom určujúcim dôvodnú obavu o život a zdravie poškodenej, pokiaľ iné skutočnosti tomu nezodpovedajú.

Nie je však možné vzhľadom na popisované okolnosti opomenúť, že istá akceptovateľná miera narušenia medziľudského spolunažívania tu skutočne mohla

nasť, keďže poškodená uviedla, že v inkriminovanom čase sa obvinený správal neobvykle agresívne, nakoľko bol pod vplyvom alkoholu, kedy začal robiť žiarlivostné scény, pristúpil do kuchyne, odkiaľ zo zásuvky vybral bližšie neznámy predmet (podľa poškodenej mohla to byť i varecha) a pokračoval s ním držiac ho v rukách až k svojej družke, ktorá sa v tom čase ležala na posteli v obývačke domu, ktorá v domnení, že má v rukách nôž zo strachu vyšla pred dom, kde stála asi pol hodinu v blízkosti domu, pričom naspäť došla až po tom, čo obvinený zaspal. Preto bude vecou príslušného orgánu prejednávajúceho priestupky s uvedeným popisom okolností v skutku sa náležite zaoberať a podľa zákona aj rozhodnúť.

Z uvedeného dôvodu bolo potrebné rozhodnúť tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

JUDr. Peter Garčala
prokurátor